

skal bygges for derpaa at komme over til den anden Bygning, have vi først faaet at vide, hvad det koster at bygge Bibliotheksalen samt at udføre den — og vi vide jo, hvad en saadan Udførelse vil sige — og have vi dernæst bevilget Tusinder og Tusinder til at flytte de Bøger, der nu staae doublerede paa Hylberne, saa skulle de Herrer see, at vi ikke komme til at glemme, at der er Udgifter at gjøre ved det kongelige Bibliothek, og at vi ikke bør gaae saa overdrevent høit med Lønningerne. Jeg troer, at de ærede Herrer ere noget eensidige i deres Interesse for Sagen; de see den for lidt fra Statens Standpunkt, og for meget fra en eiendommelig sympathetisk Betragtningmaade; men det er vor Skjæbne her i denne Sal, at vi maae sætte Sympathierne tilside og fremkalde den simple Berøgning. Jeg vil holde mig til det lille Skrift, der er os meddeelt, og som jeg for en Sikkerheds Skyld har gennemlæst to Gange; jeg vil da troe, at det Skrift steer langt mere fyldest ved Udvalgets end ved Regjeringens Forslag, navnlig af Hensyn til, at der i Regjeringens Forslag staaer en tilfældig Overbibliothekar med 1,000 Rbd., hvilket de Herrer selv have meent var for lidt, da det var en Tilfældighed, om man for denne Sum kunde faae en god Mand, en Mand, der var i et andet Embede og havde Hyst. og Tid. Denne tilfældige ringe Sum maatte altsaa i Tidens Løb blive højere, det maatte være Hensigten; thi ellers vilde man ikke kunne fyldestgjøre Kravet. Denne lille Bog gaaer nu heller ikke paa nogen Maade løs paa at holde fast paa en saadan tilfældig Overbestyrer, men den gaaer netop løs paa at bringe Bibliotheket til at være en Heelhed i sig selv og en Heelhed, sthyret fra oven af, men med selvstændige Kræfter; det er ogsaa det, Udvalgets Forslag gaaer ud paa. Naar de Herrer jævnføre Bibliotheket med Geheimearchivet, saa skal jeg meget villig indrømme, at dette har faaet formeget; og dersom de Herrer nogensinde ville foreslaae en Formindsfelse i saa Henseende, skulle de ikke savne min Understøttelse, jeg skal give min Stemme derfor. Der er Meget, som har faaet formeget, men paa Grund af, at Meget allerede har faaet formeget, skulle vi ikke yderligere give meget formeget.

Winther: Naar man fra flere Sider hører denne Misforståelse med de her i Forslag bragte Gager, er der noget Trøsteligt i, at denne Klage ikke kommer fra de egentlig rette Vedkommende, og det har været mig en Fornøjelse at høre udtale Tilfredshed med de Gager, som her ere opstillede, f. Ex. hvad Universitetsbibliothekets Personale angaaer. Det forekommer mig ogsaa, at Forfatteren til den lille Bog, der nu flere Gange har været omtalt, og som jeg med stor Fornøjelse har læst, efter hvad der staaer i Bogen, maa antages at blive mere tilfreds med det Arrangement, Udvalget foreslaaer, end de ærede Herrer, der have talt derimod. Med Hensyn til hvad Betydning man i Udvalget har tillagt dette Skrift, skal jeg sige, hvad Betydning det har haft for mit eget Vedkommende. Dersom det ikke var fremkommet, vilde jeg for min Part ikke være gaaet ind paa den Forøgelse af den runde Sum, som nu her er foreslaaet; thi jeg har vel vidst, at der vilde blive endeel Arbejde at udføre ved Bibliotheket, men jeg har haft en anden Formening om, paa hvad Maade Midlerne dertil skulde tilveiebringes, idet jeg oprindelig har troet, at den Sum, som var forudsat dertil, aldeles ikke burde nævnes i Lovudkastet, men at der ved Finantsloven burde gives extraordinære Midler til slige ekstraordinære Arbejders Udførelse. Dette Skrift kom, som sagt, imidlertid frem, jeg læste det med Opmærksomhed og Interesse, og jeg blev derved, da Ministeren kom Udvalgets Duster Noget imøde, ogsaa bragt til at gaae ham det Skridt imøde, der er gjort ved det foreliggende Forslag. Forøvrigt er der en Bemærkning, som jeg ikke skal trættes ved at gjentage her i Thinget, hvergang jeg kan komme til at gjøre det paa en passende Maade, nemlig den, at det er ubilligt at forlange, at det kongelige Bibliotheks nuværende Embedsbetættning skal kunne tilfredsstille Alt, hvad der kan fordres af Mænd, der have en saadan Løn og en saadan Stilling. Jeg skal naturligtvis ved Siden deraf ikke undlade at tilføie, at jeg har al mulig Agtelse for den udmærkede Dygtighed, disse Mænd have vist, da de havde deres fulde Kraft og Arbejdsdygtighed, men at forlange af Mænd, der ere omtrent 70 Aar gamle, at de skulle kunne